

Rastlös

Rastlös jag vandrar i cellen
mitt hjärta i bröstet slår takt
nycklarna rasslar om kvällen
vet att det är tjuvarnas vakt

När ska detta ensamma helvete sluta
när ska satan få ro i mitt bröst
när ska jag tryggt min stämma få luta
mot en säng av min älskades röst

Jag är här omringad av dårar
och rastlösa unga män
deras attityd ger mig kalla kårar
för jag känner igen deras säregna sätt

Jag har i mina tankar sett
hur fäder och mödrar sitter
med knäppta händer och rinnande tårar
när de i ensamhet böner har bett

Jag minns min egen barnabön
och lyckan kommer lyckan går
vem kunde ha vetat att jag ber om samma bön
bakom lås och bom där jag räknar mina år

Raoul i Stillot Skänninge